

Özelgeler

T.C.
MALİYE BAKANLIĞI
Gelir İdaresi Başkanlığı
İZMİR VERGİ DAİRESİ BAŞKANLIĞI

Özelge Tarihi:19.02.2009

Özelge Sayısı:176300-ÖZ/434-1467

5510 sayılı Kanun'un 81'inci maddesinin (1) bendi kapsamında malullük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primlerinden işveren hissesinin beş puanlık kısmının şirkete herhangi bir ödeme olmaksızın hazinece doğrudan Sosyal Sigortalar Kurumuna ödenmesi ve şirket tarafından söz konusu sigorta primleri işveren hissesinin % 5 eksiği ile tahakkuk ettirilip ödenmiş olması durumunda, hazinece doğrudan Sosyal Sigortalar Kurumuna ödenen %5'lik sigorta primlerinin gelir ve kurum kazancının tespitinde gider veya maliyet unsuru olarak dikkate alınmaması ve gelir olarak da yazılmaması gerekmektedir

İlgide kayıtlı dilekçelerinizde .....Vergi Dairesi Müdürlüğü'nün ..... vergi kimlik numaralı mükellefi olduğunuz, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 81'inci maddesinin (1) bendi hükmünden faydalandığınız için, malullük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primlerinin işveren hissesinin beş puanlık kısmının 1 Ekim 2008 tarihinden itibaren Hazinece karşılandığını ve şirketinizin işçilerine yaptığı brüt ücret üzerinden, Sosyal Güvenlik Kurumunun şirketiniz adına prim tahakkuku yaptığı, şirketin bu tahakkuku yaptırdığı tarih itibarıyla 5510 sayılı yasanın 81/1 bendindeki şartları taşıyorsa, kurumun, ilk tahakkuk ettirdiği prim tutarından, brüt ücretin %5'lik kadar tutarını hesaplayıp indirerek şirketin ödeyeceği net primi göster-

rir bir tahakkuk verdiğini, şirketinizin bu net prim kadar tutarı gider kaydetmekte ve kuruma da bu net prim tutarını ödemekte olduğunu, hiçbir kurum tarafından da bu beş puanlık indirim tutarının nakden veya mahsuben şirketinize ödeme yapılmadığı belirterek, Hazinece karşılanan bu kısmın gelir unsuru olarak dikkate alınıp alınmayacağı hususunda Başkanlığımız görüşü talep edilmektedir.

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 6.maddesinde, birinci maddede yazılı mükelleflerin bir hesap dönemi içinde elde ettikleri safi kurum kazancının tespitinde, Gelir Vergisi Kanunu'nun ticari kazanç hakkındaki hükümlerinin uygulanacağı hükme bağlanmıştır. Ayrıca bu hüküm uyarınca tespit edilecek kurum kazancından 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 8'inci maddesi ile Gelir Vergisi Kanunu'nun 40'ıncı maddesinde yer alan giderlerin indirileceği belirtilmiştir.

Diğer taraftan, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun "Ticari Kazancın Tarifi" başlıklı 37. maddesinde; "Her türlü ticari ve sınai faaliyetlerden doğan kazançlar ticari kazançtır". hükmü yer almış olup; aynı Kanun'un "Bilanço Esasında Ticari Kazancın Tespiti" başlıklı 38. maddesinde ise;

"Bilanço esasına göre ticari kazanç, teşebbüsdeki öz sermayenin hesap dönemi sonunda ve başındaki değerleri arasındaki müsbet farktır. Bu dönem zarfında sahip veya sahiplerce:

1. İşletmeye ilave olunan değerler bu farktan indirilir;
2. İşletmeden çekilen değerler ise farka ilave olunur.

Ticari kazancın bu suretle tespiti sırasında, Vergi Usul Kanunu'nun değerlemeye ait hükümleri ile bu kanunun 40 ve 41'inci maddeleri hükümlerine uyulur." hükmüne yer verilmiştir.

Öte yandan, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 01/10/2008 tarihinde yürürlüğe giren 81'inci maddesinde;

"1) (Ek: 17/4/2008-5763/24 md.) Bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamındaki sigortalıları çalıştıran özel sektör işverenlerinin, bu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine göre malullük, yaşlılık ve

ölüm sigortaları primlerinden, işveren hissesinin beş puanlık kısmına isabet eden tutar Hazinece karşılanır.... Hazinece karşılanan prim tutarları gelir ve kurumlar vergisi uygulamalarında gider veya maliyet unsuru olarak dikkate alınmaz." hükmü yer almaktadır."

Bu hüküm ve açıklamalara göre, 5510 sayılı Kanun'un 81'inci maddesinin (1) bendi kapsamında malullük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primlerinden işveren hissesinin beş puanlık kısmının tarafınıza herhangi bir ödeme olmaksızın hazinece doğrudan Sosyal Sigortalar Kurumuna ödendiği ve tarafınızca söz konusu sigorta primleri işveren hissesinin % 5 eksiği ile tahakkuk ettirilip ödendiği belirtildiğinden, hazinece doğrudan Sosyal Sigortalar Kurumuna ödenen %5'lik sigorta primlerinin gelir ve kurum kazancının tespitinde gider veya maliyet unsuru olarak dikkate alınmaması ve gelir olarak da yazılmaması gerekmektedir.

Bilgi edinilmesini rica ederim

T.C.
MALİYE BAKANLIĞI
Gelir İdaresi Başkanlığı
İZMİR VERGİ DAİRESİ BAŞKANLIĞI

Özelge Tarihi:10.08.2009

Özelge Sayısı:DMG:031-1351/2061

KONU: Sitelerdeki konutların ihtiyaçları için istihdam edilen temizlik görevlisi, bahçıvan, tamir bakım ustalarına yapılan ücret ödemeleri ile sitelerin yönetim ve denetim kurulunda görevli olanlara ödenen huzur haklarının damga vergisine tabi olup olmadığı hk.

İlgi: ....2009 tarih ve ..... sayılı yazınız.

İlgide kayıtlı yazınız ekinde alınan ..... Yapı Yönetim Kurulu Başkanlığı'nın ..... tarih ve .... sayılı yazısında; sitelerindeki konutların ihtiyaçları için temizlik görevlisi, bahçıvan, tamir bakım ustası çalıştırılacağı ve bu kişilere ücret ödemesi yapılacağı, ayrıca yönetim ve denetim kurulunda görevli olanlara huzur hakkı ödemesinde bulunulacağı belirtilerek, söz konusu ödemeler için damga vergisi kesintisi yapılıp yapılmayacağı hususunda görüş verilmesi talep edilmektedir.

488 sayılı Damga Vergisi Kanununun 1'inci maddesinde; Bu Kanuna ekli (1) sayılı tabloda yazılı kâğıtların Damga Vergisine tabi olduğu, 3'üncü maddesinde de; Damga Vergisinin mükellefinin kâğıtları imza edenler olduğu hükümlerine yer verilmiştir

Aynı Kanuna ekli (1) sayılı tablonun (5766 sayılı Kanun ile değişen) IV/1-(b) fıkrasında; Maaş, ücret, gündelik, huzur hakkı, aidat, ihtisas zammı, ikramiye, yemek ve mesken bedeli, harcırah, tazminat ve benzeri her ne adla olursa olsun hizmet karşılığı alınan paralar (avans olarak ödenenler dâhil) için

verilen makbuzlar ile bu paraların nakden ödenmeyerek kişiler adına açılmış veya açılacak cari hesaplara nakledildiği veya emir ve havalelerine tediye olunduğu takdirde nakli veya tediye temin eden kâğıtların binde 6 nispetinde damga vergisine tabi olduğu, belirtilmiştir.

Diğer taraftan; Kanuna ekli (2) sayılı tablonun "IV- Ticari ve Medeni İşlerle İlgili Kağıtlar" başlıklı bölümünün 34'üncü fıkrasında; Ticarî, ziraî veya meslekî faaliyetlere ilişkin olmamak şartıyla gerçek kişiler arasında düzenlenen akitlerle ilgili kâğıtlar (Söz konusu kâğıtlar, resmi dairelere veya noterlere ibraz edildikleri takdirde bu tarih itibarıyla vergiye tâbi tutulur ve ibraz edenlerce ödenir.) (Ek: 5535/8 md.) (Yürürlük: 8.7.2006) ile Gelir Vergisi Kanununun 23'üncü maddesinde belirtilen ücretlere ilişkin düzenlenecek kâğıtlar damga vergisinden istisna edilmiştir.

Buna göre; **bir ticaret mahalli olmayan ve konut olarak kullanılan site yöneticiliğinizde çalıştırılacak olan kapıcı, bahçıvan ve hizmetçilerin ücretlerinden damga vergisi kesintisi yapılmaması, ancak, site yönetim ve denetim kurulunda görevli olanlara yapılacak huzur hakkı ödemelerinden ve sitede çalıştırılacak diğer işçilerin ücretlerinden, damga vergisi kanununa ekli (1) sayılı tablonun IV-1-(b) fıkrasına göre binde 6 nispetinde damga vergisi kesintisi yapılması gerekmektedir.**

Bilgi edinilmesini arz ederim.

T.C.
MALİYE BAKANLIĞI
Gelir İdaresi Başkanlığı
İZMİR VERGİ DAİRESİ BAŞKANLIĞI

Özelge Tarihi: 15.05.2009

Özelge Sayısı: EMLK:031-1255/1318

KONU: Aktif olarak çalışmadan, isteğe bağlı olarak sigorta ödemesi yapanların, indirimli emlak vergisi muafiyetinden yararlanıp yararlanamayacakları hk.

İlgi : .....2009 tarihli bilgi edinme talebiniz.

İlgide kayıtlı bilgi edinme talebinizde; 2005 yılından bu yana indirimli emlak vergisi uygulamasından yararlanarak emlak vergisi ödemediğiniz, ancak ilgili Belediye Başkanlığı tarafından 2006 yılından itibaren isteğe bağlı sigortalı olarak ödeme yaptığımız gerekçesiyle muafiyetinizi kaldırarak cezalı olarak emlak vergisi tarhiyatı yaptığı belirtilerek, aktif olarak çalışmadan, isteğe bağlı olarak sigortalı olmanız nedeniyle, indirimli emlak vergisi muafiyetinden yararlanıp yararlanamayacağınız hususunda Başkanlığımız görüşünün bildirilmesi talep edilmektedir.

1319 Sayılı Emlak Vergisi Kanununun 8'inci maddesinin ikinci fıkrasında; "Bakanlar Kurulu, kendisine bakmakla mükellef kimsesi olup onsekiz yaşını doldurmamış olanlar hariç olmak üzere hiçbir geliri olmadığını belgeleyenlerin, gelirleri münhasıran kanunla kurulan sosyal güvenlik kurumlarından aldıkları aylıktan ibaret bulunanların, gazilerin, özürülülerin, şehitlerin dul ve yetimlerinin Türkiye sınırları içinde brüt 200 M2'yi geçmeyen tek meskeni olması (intifa hakkına sahip olunması hali dahil) halinde bu meskenlerine ait vergi oranlarını sıfıra kadar indirmeye yetkilidir. Bu hüküm, yukarıda belirtti-

lenlerin tek meskene hisse ile sahip olmaları halinde hisselerine ait kısım hakkında da uygulanır. Muayyen zamanda dinlenme amacıyla kullanılan meskenler hakkında bu hüküm uygulanmaz. Geliri olmadığını belgelemenin usul ve esaslarını belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."Hükmüne yer verilmiştir.

Bu hükme istinaden, Muhtelif tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren, 2003/6576, 2004/8268, 2005/9827, 2006/11450 sayılı Bakanlar Kurulu kararları ile; kendisine bakmakla mükellef kimsesi olup 18 yaşını doldurmamış olanlar hariç olmak üzere hiçbir geliri olmadığını belgeleyenlerin, gelirleri münhasıran kanunla kurulan sosyal güvenlik kurumlarından aldıkları aylıktan ibaret bulunanların, gazilerin, şehitlerin dul ve yetimlerinin Türkiye sınırları içinde brüt 200 M2'yi geçmeyen tek meskene sahip olmaları halinde (intifa hakkına sahip olunması hali dahil), bu meskene ait bina vergisi oranının 2004, 2005, 2006, 2007 ve müteakip yıllar için sıfır olarak belirlenmiştir.

Diğer taraftan, 31.12.2003 tarih ve 25333 (3.M) sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 38 Seri No.lu Emlak Vergisi Kanunu Genel Tebliği'nde konu ile ilgili açıklamalara etraflıca yer verilmiş olup, Tebliğin (I.2.) bölümünde;

"Hiçbir geliri olmadığını beyan eden mükelleflerin, indirimli vergi oranından yararlanabilmeleri için, hizmet karşılığı elde edilen ücret geliri, ticari, sınai ve mesleki faaliyet geliri, tarımsal faaliyet geliri, menkul ve gayrimenkul geliri, faiz ve temettü geliri veya benzeri türde bir gelirinin olmaması gerektiği, ayrıca;

- İkametgahlarının bulunduğu yer vergi dairesinden gelir vergisi mükellefi olmadıklarına,

- T.C. Emekli Sandığı, Bağ-Kur ve Sosyal Sigortalar Kurumu Genel Müdürlüklerinin ilgili birimlerinden aktif sigortalı bulunmadıklarına,

dair alacakları belgeleri, Tebliğ eki form ekinde ilgili belediyeye, ilk defa mükellef olanlar, verecekleri bina vergisi bildirim ekinde, öteden beri mükellef olanların ise 2004 yılı Ocak ayı içinde vermelerinin gerektiği," açıklanmıştır.

Aynı Tebliğin (3/c) bölümünde de; "Birden fazla meskeni olanların ve ya birden fazla meskende hisseye sahip olanların meskenlerine indirimli vergi oranı uygulanmayacağı."

(3/e) bölümünde ise; "Sosyal güvenlik kurumlarından emekli, dul, yetim, ölüm ve maluliyet aylığı alanların, bu aylıkları dışında başka gelirlerinin bulunması halinde, bunların meskenine indirimli vergi oranı uygulanmayacaktır. Mükelleflerin gelir getirmeyen işyeri, arsa ve araziye sahip olmaları, indirimli vergi oranından yararlanmalarına engel teşkil etmemektedir."

Açıklamasına yer verilmiştir.

Ancak, 12.05.2005 tarih ve 25813 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 44 Seri No.lu Emlak Vergisi Kanunu Genel Tebliğin (I)’inci bölümünde; mükelleflere kolaylık sağlamak amacıyla hiçbir geliri bulunmayan ve Türkiye sınırları içinde brüt 200 m²’yi geçmeyen tek meskene sahip olan mükelleflerin bu tebliğ ekinde yer alan Taahhüt Belgesini ilgili belediyeye vermeleri halinde bu meskenleri için 2004 yılından itibaren indirimli (sıfır) bina vergisi oranının uygulanması uygun görüldüğü,

Aynı Tebliğin (II)’nci bölümünde de; "Hiçbir geliri olmadığını taahhüt eden mükelleflerin, indirimli vergi oranından yararlanabilmeleri için, gelir vergisine tabi hizmet karşılığı elde edilen ücret, ticari, sınai ve mesleki ve ziraat faaliyet geliri ile menkul ve gayrimenkul sermaye iradı, faiz ve temettü veya benzeri bir gelirin olmaması gerektiği,

Mükelleflerin, yukarıda belirtilen türden bir gelir elde etmeleri veya ikinci bir meskene sahip olmaları halinde bu değişikliği mükellefiyetlerinin bulunduğu belediyeye bildirmelerinin zorunlu olduğu,

Öte yandan, indirimli vergi oranından yararlanma şartlarını taşımadığı halde, gerçek dışı taahhütte bulunmak suretiyle indirimli vergi oranından yararlanan mükellefler ile durumunda meydana gelen değişikliği bildirmeyen mükelleflerden alınması gereken vergi, cezalı olarak ve gecikme faizi ile birlikte alınacağı," Açıklamalarına yer verilmiştir.

Buna göre, yukarıda belirtilen türden bir geliriniz bulunmaması ve diğer şartları taşımanız şartıyla, isteğe bağlı olarak sigortalı olmanız, indirimli emlak vergisi muafiyetinden yararlanmanıza engel teşkil etmeyecektir.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI
İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığı
Mükellef Hizmetleri Usul Grup Müdürlüğü

SAYI:B.07.1.GİB.4.34.19.02/VUK-213-11759 03/10/2005*375

KONU: Faturaların nüshalarının lazer yazıcı ile ayrı ayrı yazdırılıp yazdırılmayacağı hk.

.....

İlgi:Tarihsiz dilekçeniz.

İlgi dilekçenizden .....Vergi Dairesi Müdürlüğünün .....vergi kimlik numaralı mükellefi olduğunuz, faturaların lazer tipi yazıcı kullanılmak suretiyle aslı ile örneklerinin ayrı ayrı yazdırılıp yazdırılmayacağı hususunda tereddüt olduğundan, konu hakkındaki görüşümüzü sorduğunuz anlaşılmaktadır.

Bilindiği üzere; 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 231. maddesinde faturanın düzenlenmesinde uyulacak usul ve esaslar 6 bent halinde hüküm altına alınmış olup, anılan maddenin 1'nci bendinde; faturaların sıra numarası dahilinde teselsül ettirileceği, aynı müessesenin muhtelif şube ve kısımlarında her biri aynı numara ile başlamak üzere ayrı ayrı fatura kullanıldığı takdirde bu faturaların şube ve kısımlarına göre şube veya kısmın isimlerinin yazılması veya özel işaretle seri tefriki yapılmasının mecburi olduğu, belirtildikten sonra 2'nci bentte; faturaların mürekkeple, makine ile veya kopya kurşun kalem ile doldurulacağı hükmüne yer verilmiştir.

Diğer taraftan; 02/02/1985 tarih ve 18654 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Vergi Usul Kanunu Uyarınca Vergi Mükellefleri Tarafından Kullanılan Belgelerin Basım ve Dağıtım Hakkındaki Yönetmeliğin amaç ve kapsamını açıklayan 1. maddesinde "Bu yönetmelik, Fatura, Müstahsil Mak-

buzu, Serbest Meslek Makbuzu, Gider Pusulası Perakende Satış Vesikaları (Perakende Satış Fişi, Makineli Kasaların Kayıt Ruloları, Giriş ve Yolcu Taşıma Biletleri), Sevk İrsaliyesi, Taşıma İrsaliyesi Yolcu Listesi, Günlük Müşteri Listesi ve Bakanlıkça kullanılması zorunlu hale getirilen belgelerin üçüncü şahıslara basım ve dağıtım işlemlerine ilişkin şekil, şart, usul ve esaslar ile bunlara uyulmaması halinde uygulanacak cezai şartları belirlemek amacıyla düzenlenmiştir.” denilmiş ve 7.maddenin (A) bendinde faturada bulunması gereken bilgiler açıklanmıştır.

Anılan yönetmeliğin 13.maddesinin (a) bendinde; mükelleflerin söz konusu belgeleri bedeli mukabilinde sadece bağlı buldukları vergi dairesinin il sınırları içerisinde kalan anlaşmalı matbaalara bastırabilecekleri, 16’ncı maddesinde 159 sıra numaralı Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği gereğince Notere tasdik ettirilmemiş veya bu yönetmelik esaslarına göre hazırlanmamış olan belgeleri kullanan mükellefler hakkında, bu belgelerin hiç düzenlenmemiş olduğu kabul edilerek, Vergi Usul Kanununun ilgili hükümleri uyarınca işlem yapılacağı açıklanmıştır.

Bu durumda, yukarıda yer alan açıklamalarımız doğrultusunda anlaşmalı matbaalara bastırılmış veya notere tasdik ettirilmiş faturalarımızın örnek olan ikinci nüshalarına örnek olduğu ibaresi yazılmak, asıl ve nüshalarının seri ve sıra numaralarının aynı olmasına azami dikkat gösterilmek suretiyle lazer yazıcı kullanarak ayrı ayrı yazdırılması mümkün bulunmaktadır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

.....

Başkan a.
Grup Müdür

T.C.
MALİYE BAKANLIĞI
Gelir İdaresi Başkanlığı

SAYI : B.07.1.GİB.0.53/5335-42

07/07/2009*065167

KONU:

İZMİR VERGİ DAİRESİ BAŞKANLIĞI
(Mükellef Hizmetleri KDV ve Diğer Vergiler Grup Müdürlüğüne)

İLGİ: ... tarih ve ... sayılı yazınız.

İlgide kayıtlı yazınızda; Başkanlığımız ... Vergi Dairesi Müdürlüğü mükellefi ... Ltd. Şti.'nin Ekim/2008 döneminde ... Ltd. Şti.'den ihraç kaydıyla aldığı malların alış faturasındaki miktarın sehven yazılmış olması nedeniyle, satıcı firmanın talebi doğrultusunda Kasım/2008 döneminde iade faturası kesildiği ve bu faturaya da ihracat şartıyla satın alınmış olan fatura ile ilgi kurullararak "KDV tahsil edilmemiştir." şerhi düşüldüğünden bahisle ilgili dönem beyanlarının düzeltilip düzeltilmeyeceği konusunda Başkanlığımız görüşü talep edilmekte olup, konuya ilişkin açıklamalara aşağıda yer verilmiştir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 3. maddesinde, vergilendirmede vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin muamelelerin gerçek mahiyetinin esas olduğu, vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin muamelelerin gerçek mahiyetinin yemin hariç her türlü delille ispatlanabileceği hüküm altına alınmıştır.

Söz konusu Kanunun 217. maddesinde, yevmiye defteri maddelerinde yapılan yanlışların ancak muhasebe kaidelerine göre düzeltilebileceği, diğer bilimum defter ve kayıtlara rakam ve yazıların yanlış yazıldığı takdirde dü-

zeltmelerin ancak yanlış rakam ve yazı okunacak şekilde çizilmek, üst veya yan tarafına veyahut ilgili bulunduğu hesaba doğrusu yazılmak suretiyle yapılabileceği açıklanmıştır.

Anılan Kanunun 229. maddesinde fatura; satılan emtia veya yapılan iş karşılığında müşterinin borçlandığı meblağı göstermek üzere emtiayı satan veya işi yapan tüccar tarafından müşteriye verilen ticari vesika olarak tanımlanmıştır. Kanunun 231. maddesinin 5 numaralı bendinde de, faturanın malın teslimi veya hizmetin yapıldığı tarihten itibaren yedi gün içinde düzenleneceği, bu süre içinde düzenlenmemiş olan faturaların hiç düzenlenmemiş sayılacağı, 232. maddesinde ise, birinci ve ikinci sınıf tüccarlarla kazancı basit usulde tespit edilenler ve defter tutmak mecburiyetinde olan çiftçilerin sattıkları emtia veya yaptıkları işler için fatura vermek, satın aldıkları emtia ve hizmetler için de fatura istemek ve almak zorunda oldukları hükme bağlanmıştır.

Yukarıdaki hükümlerden anlaşılacağı üzere, vergilendirmede vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin muamelelerin gerçek mahiyetinin esas olduğu, faturanın müşterinin borçlandığı gerçek meblağı göstermesi gerektiği, faturada yanlışlık yapıldığı takdirde düzeltmelerin ancak (bütün nüshaların bir araya getirilerek) yanlış yazı okunacak şekilde çizilmek, üst veya yan tarafına doğrusu yazılmak suretiyle yapılabileceği veya faturanın iptalinin yapılarak yeni faturanın düzenleneceği anlaşılmalıdır.

Öte yandan; Tekdüzen Muhasebe Sisteminin uygulanmasına ilişkin açıklamalar, 26.12.1992 tarih ve 21447 mükerrer sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 1 Sıra No.lu Muhasebe Sistemi Uygulama Genel Tebliği ve daha sonra bu konuda yayımlanan diğer Tebliğlerde yapılmış bulunmaktadır.

Bu açıklamalara göre, Muhasebenin Temel Kavramlarından "Tarafsızlık ve Belgelendirme Kavramı" ilkesi; muhasebe kayıtlarının gerçek durumunu yansıtan ve usulüne uygun olarak düzenlenmiş objektif belgelere dayandırılması gereğini ifade eder.

Muhasebe, fiilen gerçekleşen işlemlerin belgeler vasıtasıyla ortaya konulması ve bu belgelerin defterlere kaydedilerek raporlanmasıdır.

Ayrıca, KDV Kanununun 35. maddesinde; malların iade edilmesi, işlemin gerçekleşmemesi, işlemde vazgeçilmesi veya sair sebeplerle matrahta değişiklik vukubulduğu hallerde, vergiye tabi işlemleri yapmış olan mükelleflerin bunlar için borçlandığı vergiyi; bu işlemlere muhatap olan mükelleflerin ise indirme hakkı bulunan vergiyi değişikliğin mahiyetine uygun şekilde ve değişikliğin vukubulduğu dönem içinde düzeltereği, iade olunan malların fiilen işletmeye girmiş olması ve bu girişin defter kayıtları ile beyannamede gösterilmesinin şart olduğu hükme bağlanmış ve 1 Seri No.lu KDV Genel Tebliğinin İndirim başlıklı VIII/G bölümünde de konuya ilişkin açıklama yapılmıştır.

Dolayısıyla; ilgili Kanun maddesi ve Tebliğ hükmünden de anlaşılacağı üzere, malların fiilen işletmeye girmiş olması ve bu girişin defter kayıtları ile beyannamede gösterilmesi şart koşulmuştur.

Ancak, belge ve kayıt düzenine aykırı olmamak kaydıyla, iade edilen faturaların tüm nüshalarıyla iptal edilmesi durumunda bu faturalarla ilgili düzeltme yapılabilecektir.

Buna göre; ihraç kayıtlı düzenlenen faturadaki sehven fazla yazılan tutarın sonraki dönemde herhangi bir satış işlemi olmaksızın sadece karşılıklı kayıtların düzeltilmesi amacıyla iade faturası düzenlenerek düzeltme yapılması mümkün bulunmamaktadır. Söz konusu ihraç kayıtlı satış faturasında sehven fazla gösterilen miktarların düzeltilmesi işleminin ihraç kayıtlı satış faturasının (bütün nüshaları bir araya getirilmek suretiyle) iptal edilerek yeni bir fatura düzenlenmesi şeklinde yapılması gerekmektedir. Bu durumda, düzenlenecek yeni faturaya istinaden ihraç kaydıyla satışın beyan edildiği ilgili dönem beyannamesi için de düzeltme beyannamesi verileceği tabiidir.

Bilgi edinilmesini ve gereğini rica ederim.

T.C.
MALİYE BAKANLIĞI
Gelir İdaresi Başkanlığı
İZMİR VERGİ DAİRESİ BAŞKANLIĞI

Özelge Tarihi :25.05.2009

Özelge Sayısı :176200-ÖZ/1294-4628

Vasi yetkisi bulunmayan kişinin, kira sözleşmesi yaparak banka hesabına yatırılan kira ödemelerini tahsil etmesinin 268 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği kapsamında mümkün bulunmadığı. (Gelir İdaresi Başkanlığı'ndan alınan 05.08.2009 tarih ve B.07.1.GİB.0.03.41/4132-65/75481 sayılı yazı ile görüşümüzün uygun bulunduğu bildirilmiştir.)

İlgide kayıtlı dilekçenizde, ... Vergi Dairesi Müdürlüğü'nün ..... vergi sicil numarasında Gayrimenkul Sermaye İradı mükellefi olan .....' nün vekili olarak, müvekkilinizin ..... Sokak No:... adresindeki gayrimenkulünden kira geliri elde ettiği, kendisinin çok yaşlı ve hasta olması nedeniyle kira sözleşmelerinin sizin tarafınızdan yapıldığı, kira ödemelerinin tarafınızdan önceleri elden tahsil edildiği, 268 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği' ile getirilen zorunluluktan sonra ödemelerin adınıza açılmış olunan banka hesabına yatırıldığı ve tarafınızca bankadan çekilerek müvekkilinize teslim ettiğinizi belirterek 268 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği'ne göre yaptığımız uygulamaya devam edip edemeyeceğiniz hususunda Başkanlığımız görüşü talep edilmektedir

193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 70'inci maddesinin 1'inci fıkrasında; maddede yazılı mal ve hakların sahipleri, mutasarrıfları, zilyedleri, irtifak ve intifa hakkı sahipleri veya kiracıları tarafından kiraya verilmesinden elde edilen iratların gayrimenkul sermaye iradı olduğu, aynı maddenin 1. bendinde ise; " Arazi, bina (Döşeli olarak kiraya verilenlerde döşeme için alınan ki-

ra bedelleri dahildir.), maden suları, memba suları, madenler, taş ocakları, kum ve çakıl istihsal yerleri, tuğla ve kiremit harmanları, tuzlalar ve bunların müteammim cüzileri ve teferruatının kiralanması karşılığında elde edilen gelirlerin gayrimenkul sermaye iradı olduğu" hüküm altına alınmıştır.

Diğer taraftan, 268 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği'nde; 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun "Yetki" başlıklı mükerrer 257' nci maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendi, Maliye Bakanlığı'nın mükelleflere muameleleri ile ilgili tahsilat ve ödemelerini banka, benzeri finans kurumları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsik etmeleri zorunluluğunu getirmeye ve bu zorunluluğun kapsamını ve uygulamaya ilişkin usul ve esaslarını belirlemeye yetkili olduğunu hükme bağlamıştır.

Bu yetkiye dayanılarak, işyeri ve konut kiralama işlemlerine ilişkin yapılacak tahsilat ve ödemelerin banka veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsikine ilişkin usul ve esasların yer aldığı 268 Seri No.lu Gelir Vergisi Genel Tebliği 29.07.2008 tarih ve 26951 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Anılan tebliğin "Tevsik Zorunluluğunun Kapsamı" başlıklı 1'inci bendinde;

"Bakanlığımıza verilen yetkiye istinaden,

- Konutlarda, her bir konut için aylık 500 YTL ve üzerinde kira geliri elde edenlerin,

- İşyerlerinde, işyerini kiraya verenler ile kiracıların

kiraya ilişkin tahsilat ve ödemelerinin 1/11/2008 tarihinden itibaren banka veya Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü tarafından düzenlenen belgelerle tevsik edilmesi zorunluluğu getirilmiştir.

...." açıklamasına yer verilmiştir.

Aynı tebliğin "Tevsik Zorunluluğu Getirilen İşlemlerde Belge Düzeni" başlıklı 2'nci bendinde;

".....

Önceki bölümde belirtilen banka veya Posta ve Telgraf Teşkilatı Genel Müdürlüğü aracı kılınmak suretiyle, para yatırma veya havale, çek veya kredi kartı gibi araçlar kullanılmak suretiyle yapılan tahsilat ve ödemeler karşılığında dekont veya hesap bildirim cetvelleri düzenlendiğinden bu belgeler tevsik edici belge kabul edilecektir. Bankaların internet şubeleri üzerinden yapılan ödeme ve tahsilatlar da aynı kapsamdadır" açıklaması yer almaktadır.

Diğer taraftan Borçlar Kanun'unun 386'ncı maddesinde "vekalet bir akittir ki onunla vekil, mukavele dairesinde kendisine tahmil olunan işin idaresini veya takabbül eylediği hizmetin ifasını iltizam eyler" yine aynı kanun'un 388. nci maddesinde " vekalet akdinin şümülü mukavele ile sarahaten tespit edilmemiş ise, taallük eylediği işin mahiyetine göre tayin edilir." hükmü bulunmaktadır.

Medeni hakları kullanma yeterliliğini kayıp eden müvekkil ya da vekilin hacir altına alınması ile vekalet dayanan temsil yetkisi sona ermektedir.

Türk Medeni Kanunun "Vasi ve kayyım" başlıklı 403' ncü maddesinde ; "
.....

Kayyım, belirli işleri görmek veya malvarlığını yönetmek için atanır.

Bu Kanunun vasi hakkındaki hükümleri, aksi belirtilmiş olmadıkça kayyım hakkında da uygulanır."

Yine aynı kanunun "İstek Üzerine" başlıklı 408'nci maddesinde; "Yaşlılığı, sakatlığı, deneyimsizliği veya ağır hastalığı sebebiyle işlerini gerektiği gibi yönetemediğini ispat eden her ergin kısıtlanmasını isteyebilir." hükmü bulunmaktadır.

Türk Medeni Kanun'un Kayyımlığı gerektiren hâlleri düzenleyen 426'nci maddesinde "Vesayet makamı, aşağıda yazılı olan veya kanunda gösterilen diğer hâllerde ilgisinin isteği üzerine veya re'sen temsil kayyımı atar:

1. Ergin bir kişi, hastalığı, başka bir yerde bulunması veya benzeri bir sebeple ivedi bir işini kendisi görebilecek veya bir temsilci atayabilecek durumda değilse,

2. Bir işte yasal temsilcinin menfaati ile küçüğün veya kısıtlının menfaati çatışyorsa,

3. Yasal temsilcinin görevini yerine getirmesine bir engel varsa." şeklin-
de düzenleme yapılmıştır.

Yukarıda yer alan hüküm ve açıklamalara göre; .....’ye ait olan gayrimenkulleri kiraya vermek amacıyla kira sözleşmesi yapmanız, adınıza açılmış olan banka hesabına yatırılan kira ödemelerini tahsil etmeniz ve adı geçenin mal varlığını yönetmeniz vesayet makamlarından alacağınız yetki ile mümkün bulunmakta olup, böyle bir yetkinizin bulunmaması halinde, ise kiralama işlemlerinde aylık 500,00-TL. ve üzeri bedelli konut kiralamalarında kira geliri elde edenlerin, işyeri kiralamalarında ise herhangi bir tutarla sınırlı olmaksızın hem işyerini kiraya verenlerin hem de kiracıların yaptıkları tahsilat ve ödemeler için tevsik zorunluluğunun bulunması nedeniyle, yapılacak kira ödemelerinde bankalarca veya Posta idarelerince düzenlenen belgelerde kiracı ile kiralayanın(gayrimenkul sahibinin) ad ve soyadlarının yazılı bulunması gerekmektedir.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

T.C.
GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI
Bursa Vergi Dairesi Başkanlığı
(Mükellef Hizmetleri Usul Grup Müdürlüğü)

Tarih : 22.09.2008

Sayı : B.07.1.GİB.4.16.17.02-VUK-08-127/5978

Konu : Şube işyerlerinde merkez işyeri için tasdik ettirilen vergi levhası fotokopilerinin asılıp asılamayacağı

...DIŞ TİCARET VE PAZARLAMA A.Ş.

İlgi :... tarihli dilekçeniz.

İlgide kayıtlı dilekçenizde özetle, merkez işyeri adresi için tasdik ettirilen vergi levhasının fotokopi ile çoğaltılan örneklerinin diğer illerde bulunan şube işyerlerinde kullanılmasının bir sakıncası veya cezai yaptırımının olup olmadığı hususunda bilgi talebinde bulunduğunuz anlaşılmıştır.

Bilindiği üzere, 213 Sayılı Vergi Usul Kanununun 5'inci maddesinin üçüncü fıkrasında; "Gelir Vergisi mükellefleri (kazancı basit usulde tespit edilenler dahil) ile sermaye şirketleri her yıl mayıs ayının son gününe kadar vergi tarihine esas olan kazanç tutarları ile bunlara isabet eden vergi miktarlarını gösteren levhayı merkezlerine, şubelerine, satış mağazalarına iş sahipleri ile mükellefler tarafından kolayca okunup görünecek şekilde asmak zorundadırlar. ..." hükmü yer almaktadır.

Bu madde hükmünün uygulamasına ilişkin olarak yayımlanan 142 Sıra Numaralı Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğın B/III bölümünde, vergi levhası asmak mecburiyetinde olan mükelleflerin bu levhayı iş yerlerinin; merkezlerinde, şubelerinde, satış mağazalarında, çiftçilerin doğrudan doğruya zira-i faaliyetleri ile ilgili alım satım işlerinin tedviri için açtıkları yazıhanelerinde,

taşıt işletmeleri ayrıca taşıtlarında, iş yerinde birden fazla kat veya reyon olması halinde her kat ve reyon için birer tane olmak üzere iş sahipleri ile müşteriler tarafından kolayca okunup görülebilecek şekilde asacakları açıklanmıştır.

Diğer taraftan; 143 Sıra Numaralı Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinin vergi levhası ile ilgili III'üncü bölümünde, levhaların her yıl tasdiki zorunluluğu da dikkate alınarak çok şubeli firmalar için her levhanın ayrı ayrı tasdik ettirilmesinin yaratacağı güçlük nedeniyle merkez için tasdik ettirilen levhanın baskı suretiyle matbaada çoğaltılan örneklerinin kullanılmasının uygun görüldüğü hükme bağlanmıştır.

Ayrıca; 146 Sıra Numaralı Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinde de, "Her katta birden fazla reyon bulunması halinde o kat için yalnızca bir adet vergi levhasının asılması, bir adet tasdikli vergi levhası bulunduran mükelleflerin bunun tasdiksiz fotokopilerini de kullanabilmeleri uygun görülmüştür." açıklamasına yer verilmiştir.

Bu açıklamalar doğrultusunda, merkez işyeri için tasdik ettirilen vergi levhasının fotokopi ile çoğaltılan örneklerinin şube işyerlerinde kullanılması yeterli olup, ayrıca vergi levhası tasdik ettirilmesine gerek bulunmamaktadır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

T.C.
GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI
Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı
(Mükellef Hizmetleri Grup Müdürlüğü)

Sayı: B.07,1.GİB.04.99.16.01/2-MUK

Konu: Ortaklara verilen borç paralarının finansman hizmeti olarak kabul edilip, adetlandırılması sonucu hesaplanan faiz için ödenen KDV'nin indirim konusu yapılıp, yapılamayacağı.

.....
.....
.....

İlgi: İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığına hitaben verilen 17.06.2009 tarihli dilekçeniz.

İlgide kayıtlı dilekçenizde; Başkanlığımızın ..... vergi numaralı mükellefi olduğunuz belirtilerek, hakkınızda düzenlenen Vergi İnceleme Raporu ile 2005 hesap döneminde ortaklarınıza sunulan finansman hizmeti için hesaplanan faiz nedeniyle KDV beyanlarınızın düzeltilmesi sonucunda 06/2007 dönemi için tarh edilen ve uzlaşma sonucu 07.06.2009 tarihinde ödendiği belirtilen Katma Değer Vergisinin Haziran/2009 döneminde indirim konusu yapılıp yapılmayacağı konusunda Başkanlığımız görüşü talep edilmektedir.

Bilindiği üzere, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 29/1'inci maddesinde mükellefler, yaptıkları vergiye tabi işlemler üzerinden hesaplanan katma değer vergisinden, bu Kanunda aksine hüküm olmadıkça, faaliyet-

lerine ilişkin olarak kendilerine yapılan teslim ve hizmetler dolayısıyla hesaplanarak düzenlenen fatura ve benzeri vesikalarda gösterilen katma değer vergisini indirebilecekleri, 29/3'üncü maddesinde ise indirim hakkının vergiyi doğuran olayın takvim yılı aşılmamak şartıyla ilgili vesikaların kanuni defterlere kaydedildiği vergilendirme döneminde kullanılabilmesi hüküm altına alınmıştır.

Buna göre, ilgide kayıtlı dilekçenizde sözü geçen Vergi İnceleme Raporunda, 2005 hesap döneminde ortaklara finansman hizmeti sunulduğu ve ortaklarda sürekli olarak nakit bulundurulduğu, verilen bu finansman hizmeti için katma değer vergisinin doğru tutarda kayıt ve beyan edilmediği ve KDV beyanlarınızın düzeltilmesi sonucu 2007/Haziran döneminde haksız yere iade alınması nedeniyle katma değer vergisi tarhiyatı yapıldığı anlaşılmış olup; uzlaşma sonucu kesinleşerek ödenen KDV tutarının indirim konusu yapılması mümkün değildir.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

T.C.
GELİR İDARESİ BAŞKANLIĞI
Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı
Mükellef Hizmetleri Grup Müdürlüğü

Sayı : B.07,1.GİB.4.99.16.01/01-MUK-57

23.07.2009/25281

Konu: İflas ertelemesi hükümleri kapsamında
dava ve icra takibine konu edilemeyen
alacaklar hakkında şüpheli alacak karşılığı
ayrılıp ayrılamayacağı.

.....
İlgi:...../2009 tarihli dilekçeniz.

İlgi dilekçenizde; ağız ve diş bakımı, vücut bakımı, yüzey temizliği ve kumaş temizliği ile ilgili her türlü ürün ve bunların aktif bileşikleri, hammadde, katkı maddesi, mamul ve yarı mamul ürünler, makineler, yedek parçalar, teçhizat ve faaliyet sahasıyla ilgili diğer malzemeleri Türkiye içinde ve dışında imal, ithal ve ihraç etmek, pazarlamak ve dağıtımını yapmak faaliyeti ile işgal eden şirketinizin İcra İflas Kanunu'nun "İflas Ertelemesi" ne ilişkin hükümleri kapsamında dava ve icra takibine konu edilemeyen alacağına ilişkin olarak Vergi Usul Kanununun 323'üncü maddesi uyarınca şüpheli alacak karşılığı ayırmasının mümkün olup olmayacağı hususunda tereddüt olduğundan, Başkanlığımız görüşü talep edilmektedir.

Bilindiği üzere; 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun "III-İdare Vazifeleri" "1.Şirketin mali durumunun bozulması halinde" başlıklı 324.maddesinde, " Son yıllık bilançodan esas sermayenin yarısının karşılıksız kaldığı anlaşılırsa, idare meclisi derhal toplanarak durumu umumi heyete bildirir.

Şirketin aciz halinde bulunduğu şüphesini uyandıran emareler mevcutsa idare meclisi aktiflerin satış fiyatları esas olmak üzere bir ara bilançosu tanzim eder. Esas sermayenin üçte ikisi karşılıksız kaldığı takdirde,umumi heyet bu sermayenin tamamlanmasına veya kalan üçte bir sermaye ile iktifaya karar vermediği takdirde şirket feshedilmiş sayılır.Şirketin aktifleri şirket alacaklarının alacaklarını karşılamaya yetmediği takdirde idare meclisi bu durumu derhal mahkemeye bildirmeye mecburdur.Mahkeme bu takdirde şirketin iflasına hükmeder.Şu kadar ki; şirket durumunun ıslahı mümkün görülüyorsa idare meclisi veya bir alacaklının talebi üzerine mahkeme iflas kararını tehir edebilir.Bu halde mahkeme, envanter tanzimi veya bir yediemin tayini gibi şirket mallarının muhafazası için lüzumlu tedbirleri alır.” hükmü yer almaktadır.

Aynı Kanunun 546’ıncı maddesinde de; “Esas sermayenin yarısı kaybedilmiş veya şirketin borçları mevcudundan fazla tutmuşsa, yahut şirketin aciz halinde bulunduğu şüphesini uyandıran emareler mevcut ise anonim şirket hakkındaki 324’üncü madde hükmü tatbik olunur.” hükmü bulunmaktadır.

İcra İflas Kanununun “Erteleme Tedbirleri” başlıklı, 179/a maddesi ile İflasın ertelenmesine karar veren mahkemenin, şirketin veya kooperatifin malvarlığının korunması için gerekli her türlü tedbiri iyileştirme projesini de göz önünde tutarak alacağı, mahkemenin erteleme kararı ile birlikte kayyım atanmasına karar vereceği, mahkemenin, yönetim organının yetkilerini tümüyle elinden alıp kayyıma verebileceği gibi yönetim organının karar ve işlemlerinin geçerliliğini kayyımın onayına bağlı kılmakla da yetinebileceği, iflasın ertelenmesi kararında kayyımın görev ve yetkilerinin ayrıntılı olarak gösterileceği, mahkemenin erteleme kararının hüküm fıkrasını 166. maddenin ikinci fıkrasındaki usulle ilan edeceği ve gerekli bildirimleri yapacağı,

Aynı Kanunun “Erteleme Kararının Etkileri” başlıklı 179/b (Ek: 17/7/2003-4949/50 md) maddesi ile de, erteleme kararı üzerine borçlu aleyhine 6183 sayılı Kanuna göre yapılan takipler de dahil olmak üzere hiçbir takibin yapılamayacağı ve evvelce başlamış takiplerin duracağı; bir takip muamelesi ile kesilebilen zamanaşımı ve hak düşüren müddetlerin işlemeyeceği, hüküm altına alınmıştır.

İflasın ertelenmesi, pasifleri aktiflerinden fazla olan, diğer bir deyişle borca batık durumda olan bir işletmenin belli koşullarla geçici olarak iflasına karar verilmesini önlemek, diğer bir deyişle iflas kararı verilmesini gerektiren borca batıklığı ortadan kaldırmak, firma durumunun ıslahı ve varlığını ve faaliyetini sürdürmesini sağlamak amacıyla getirilmiş bir müessesedir. İflasın ertelenmesi bir haktır, görev ya da sorumluluk değildir.

İflasın ertelenmesi kurumunun temel amacı, mali durumu bozulmuş ve iflası istenmiş olan bir sermaye şirketinin mali durumunun düzelmesi olasılığı bulunuyorsa gerekli tedbirleri alarak şirkete toparlanma ve yeniden üretim ve istihdam yaratma imkânı vermektir. Süreç sırasında iyileştirme projesine uygun olarak ticari faaliyete devam edilmektedir. Süreç sonunda başarıya ulaşılabilir, ödemeler yapılabilir ve ticari hayata devam edilebilir. Ya da başarı sağlanamayarak iflas ya da konkordato sürecine de gidilebilir.

Diğer taraftan; 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 323. maddesinde, “Ticari ve zirai kazancın elde edilmesi ve idame ettirilmesi ile ilgili olmak şartıyla;

1-Dava veya icra safhasında bulunan alacaklar;

2-Yapılan protestoya veya yazı ile bir defadan fazla istenilmesine rağmen borçlu tarafından ödenmemiş bulunan dava ve icra takibine değmeyecek derecede küçük alacaklar;

Şüpheli alacak sayılır.

Yukarıda yazılı şüpheli alacaklar için değerlendirme gününün tasarruf değerine göre pasifte karşılık ayrılabilir.

Bu karşılığın hangi alacaklara ait olduğu karşılık hesabında gösterilir. Teminatlı alacaklarda bu karşılık teminattan geri kalan miktara inhisar eder.

Şüpheli alacakların sonradan tahsil edilen miktarları tahsil edildikleri dönemde kâr-zarar hesabına intikal ettirilir.” hükmü yer almaktadır.

Bu hükme göre, dava ve icra safhasında bulunan alacaklarla, yapılan protestoya veya yazı ile bir defadan fazla istenilmesine rağmen borçlu tarafından ödenmemiş olan dava ve icra takibine değmeyecek derecedeki küçük alacaklar şüpheli alacak sayıldığından yukarıda belirtilen şartları taşıyan alacak-

lar için karşılık ayrılması mümkün bulunmakta olup, bu şartlardan herhangi birisinin mevcut olmaması halinde ise şüpheli alacak kaydına imkan bulunmamaktadır.

Ancak; Vergi Usul Kanununun düzenlemedeki amacı alacağın şüpheli hale geldiğinin ispatı olduğuna göre; alacaklının yasal haklarını sınırlandırarak alacağının temini için başvuracağı icra takibini engelleyen İcra İflas Kanunu'nun 179/b maddesi de şartın yerine getirildiğinin ispatı bakımından yeterlidir.

Yukarıda yapılan açıklamalara göre; iflasın ertelenmesi, şirketi idare veya temsille görevlendirilmiş olanlar ya da alacaklılar tarafından iyileştirme projesinin hazırlanıp mahkemeye ibrazı ve mahkemenin de bu projeyi inandırıcı bulması halinde söz konusudur. Bu kararın verilmesi firmadan alacağı olanların alacaklarını tahsil etme imkânını ortadan kaldırmamakta, salt icra takipleri engellenmektedir. Erteleme kararı dava aşsın açmasın tüm alacaklılar bakımından sonuç doğuracağından alacaklıların dava açmalarına ve icra takibi yapmalarına gerek yoktur.

Bu nedenle, gerek alacaklı olduğunuz şirket hakkında “iflasın ertelenmesi” kararının verilmesi ile iflasa ilişkin şartların varlığının tamamen ortadan kalktığından söz edilemeyecek olması, gerekse iflası ertelenen borçlu şirketin takibi İcra ve iflas Kanunu hükmü uyarınca engellendiği hususları birlikte değerlendirildiğinde iflası ertelenen şirketten tahsil edilemeyen ve Kanunen takibine de imkân olmayan alacaklarınız için mahkemece iflasın ertelenmesine ilişkin kararın verildiği hesap döneminde şüpheli alacak karşılığı ayırmanız mümkün bulunmaktadır.

Ancak, iflası ertelenen borçlu şirketin daha sonra iflas veya iflastan kurtulma halleri söz konusu olur ise, ayrılan şüpheli alacakların sonradan tahsil edilen miktarlarının tahsil edildikleri dönemde kâr / zarar hesabına intikal ettirileceği tabiidir.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

PRATİK BİLGİLER

PRATİK BİLGİLER

